

46. årgang

2

PIGE SPEJDERNE 1963

SPEJDERHJÆLPEN

Kære spejdere!

Slutresultatet for „Spejderhjælpen“ 1962 blev
370.000 kr.

35.000 kr. mere end sidste år.

Heraf har vort korps, altså alle I blåmejsere, spejdere og førere, arbejdet kr. 120.000 sammen. — Et fint resultat, som I alle skal have en hjertelig tak for.

„Spejderhjælpen“s bestyrelse har fordelt pengene således:

Kr. 300.000 til spedalskhedsarbejdet blandt børn.

Kr. 20.000 til særligt vanskeligt stillede danske børn fra 3—7 år, der ellers ingen mulighed har for at komme på landet til sommer.

Til arbejdet for døve danske børn kr. 10.000.

Til algierske børns beklædning: Djellabah'er, blev der bevilget kr. 10.000.

For jeres hjælpsomhed med syning af Djellabah'er skal I have en ekstra tak, det var fint, at I kunne klare det i januar måned. En glad overraskelse var det, da man telefonerede fra Dansk Flygtningehjælp, at de 10.000 kr. allerede var „brugt op“ omkring nytår, og man endnu havde mange bestillinger liggende, der ikke var penge til. Derfor blev der i begyndelsen af januar bevilget et ekstra beløb til dette formål.

Tænk på, hvor mange børn i Indien, Alger og Danmark, der nu kan blive hjulpet for „Spejderhjælpen“s penge! Er det ikke arbejdet værd?

Rigmor Schiødt

INDHOLD

	Side
Spejderhjælpen	22
Det står en strid. Vers af Ragne Johnsrud	22
Hvad er det egentlig for noget?	
Om verdenskonferencen	23
„Lue tændes af Lue“. Tegneserie af Thora Lund ...	23
Thinkingdayhilsener om Thinkingdayfonden	24
Nordiske Thinkingdayhilsener	25
Verdensflagets symboler	25
Så blev vi så kloge	26
Resultatet af „Pigespejderne“s spørgeskemaer	27
Blind som en muldvarp? Af manden fra skovene	28
Ang. navn på kniv og dolk	29
Invitation til lejr	29
„Regnbuen“, rejse- og håndarbejdsopgave nr. 4	30
Småtterier	32
Kløverarbejdet. Hjemstavnsberetning fra Mon.	33
Firkant-spil	34
Spørgsmål til Firkant-spil, internationale	36
Patruljehjørnet	37
Forertræning, for folk over 17	38
Seniorspalter. Sådan gør vi i Slagelse	39
„Our Ark“, Winnie fortæller	40
Nordisk Folkehøjskole i Italien	40
Fromse fortæller om en rejse i Storbritannien	41
Tinka	42
Det stod i avisen	43
Kupon til postboxen	43

Nr. 2. Febr.-Marts 62

„PIGESPEJDERNE“ — medlemsblad udgivet af Det Danske Pigespejderkorps.
Redaktør: Ruth Estrup.
I redaktionen: Ruth Vallentin, Nete Germark og 6 glade Bladlus.
Bidrag til „Pigespejderne“ bedes sendt til: Pigespejderne redaktion, Lundsgade 6, København Ø.
ca. 40 dage før bladet skal udkomme.
Trykkeri: Fyens Stiftsbogtrykkeri.

22. FEBRUAR

Det står en strid mellem ondt og godt
hver eneste dag på vår jord,
og denne striden har altid stått —
med sverd, med tanker og ord.

Men vi som hører til spejderkjenningen,
i stillhet vi brenner for verdensfreden.
Fra hjerte til hjerte bygges bro,
grunnet på kjærlighet, håp og tro.

Ja, i oss alle er tent en ild
et lys som skinne og varme vil.
Er gnisten først tent i din unge sjel
da la den brenne til menneskers vel.

Ragne Johnsrud.

„Lederbladet“, Norge.

★

Forsidebilledet kommer denne gang fra Sverige.

★

Næste nr. af „Pigespejderne“ udkommer 1. april.

Kære spejdere!

Hvad er det egentlig for noget?

Al den snak om verdenskonference, møder på Krogerup og Nyborg Strand, o.s.v., hvad betyder det altsammen, og kommer det overhovedet mig ved? Sådan er der sikkert mange af jer, der har sagt eller tænkt i anledning af alt, hvad der i den seneste tid har stået i vore blade om verdenskonferencen til sommer. Nogle af jer ved måske, hvad det drejer sig om, men her skal I alligevel høre lidt mere.

Hvert tredje år mødes repræsentanter for alle medlemslande i verden på konference for at drøfte spørgsmål og problemer af forskellig slags, udveksle ideer og erfaringer, tage bestemmelser om nye love; hvordan der skal skaffes penge til verdensarbejdet, og hvordan pengene må bruges; og noget af det mest spændende: optagelse af nye medlemmer i Verdensforbundet.

Hvem kommer så til konferencen?

Ja, hvert medlemsland, hvad enten det er Full Member eller Tenderfoot Member, må sende *to delegerede*, d.v.s. to personer, der hjemmefra må vide, hvordan deres land ser på de spørgsmål, der skal drøftes på konferencen, og når de er hjemme igen, er det deres opgave at fortælle om de beslutninger, der er truffet, og også lidt om, hvorfor der blev stemt netop sådan.

Desuden må hvert Full Member-land sende et antal *visitors*, egentlig gæster, afhængigt af hvor mange spejdere, der er i landet. En visitor forventes at overvære konferencens møder og deltage i diskussionsgrupper. En visitor må altså vide lige så god besked om meningerne i sit eget land, som de delegerede.

Hvad vil det sige at være Full Member eller Tenderfoot Member?

For at blive optaget i Verdensforbundet må man kunne opfylde visse betingelser. I et land starter f. eks. et spejderarbejde, og efter en tid ønsker man at blive medlem af Verdensforbundet. Man kan da søge om optagelse som Tenderfoot-medlem (member betyder medlem, tenderfoot betyder egentlig ømfod).

Hvis landets spejderbevægelse

- 1) har spejderløfte og spejderlov, der nøje svarer til B-P's lov og løfte,
- 2) har et trekløver i emblemet,
- 3) er åbent for enhver pige, ligegyldig hvilken religion, hudfarve eller nationalitet hun tilhører,
- 4) er upolitisk,
- 5) er villig til at betale et årligt kontingent til Verdenskontoret,

indstilles landet til optagelse som Tenderfoot-Member ved den næste verdenskonference. Efter nogle års forløb, når spejderbevægelsen er kommet godt i gang rundt i landet, kan det søge om optagelse som Full Member, og bliver landet optaget, opnår det *stemmeret*. På verdenskonferencerne er det kun Full Member-landene, der kan stemme (det er altså dem, der bestemmer bl. a. hvem der skal optages). Hvert Full Member-land må afgive een stemme ved valgene, hvadenten det er så lille som Danmark eller så stort som hele USA (sådan foregår det også i FN!) Til konferencen i Danmark er der mange ansøgninger om optagelse, både som Tenderfoot og Full Member.

Vore samlingssteder.

Mon ikke I alle ved, at spejderbevægelsen har internationale samlingssteder: i London (Our Ark), i Schweiz (Our Chalet) og i Mexico (Our Cabana). Betydningen af de steder, hvor spejdere fra hele verden kan mødes på ture, lejre, til møder eller blot på ferie, drøftes også, og meget, meget mere. Kort sagt, både delegerede og visitors

har travlt, når de er til verdenskonference. Ærgerligt, at vi ikke kan kikke indenfor, ikke?

Hvordan kan vi være med?

Men lidt fornemmelse af, hvad der foregår, kan vi nu godt få. Læs f. eks., hvad der står i bladene.

Mange af landets patruljer og flokke er i fuld gang med at lave gaver til de mange gæster, der kommer.

Alle Danmarks blå og grønne spejdere, mejser og smutter, førere, gamle og unge, har i konferenceåret lov at bære et såkaldt *vævat* på uniformens venstre brystlomme. Det er virkelig pænt og forestiller et tændt lys, og i skæret af flammen ses en stjerne mod et trekløver, og så står der 18. VERDENSKONFERENCE. Lyset er fra dronningens lysestage og skal minde os om konferencens motto: „Lue tændes af lue“. Forhåbentlig vil de små luer hurtigt spredes ud over hele landet. Du skal da også bære en, ikke? Din tropsfører tager imod bestilling og betaling (kr. 1,—), men du har måske forlængst fået et?

M—

Thinkingdayhilsener

sender og får vi på Den internationale Pigespejderdag den 22. april hvert år.

Man har valgt denne dato, fordi det både er Lord og Lady Baden-Powells fødselsdag.

Men vi gør mere end sender hilsener og *tænker* på hinanden? Vi giver en 10 øre for hvert spejderår, og mange føler trang til at give mere — til thinkingday-fonden, der hjælper spejderarbejdet i de nye spejderlande bl. a. ved at sende trænere dertil og betale træningsmateriel.

Sidste år gik de mange „10-ører“ fra hele verden særlig til hjælp i Argentina, Chile, Cypern, Spanien, Ætiopien, Ghana, Indonesien, Israel, Jordan, Libanon, Liberia, Niger, Malaya, Ny-Guinea, Uganda (hvor alle afrikanske sendte delegerede til et førerstævne) Panama, Peru, Portugal, Salvador, Sudan, Thailand, Venezuela . . .

Prøv at finde disse lande på dit atlas.

Thinkingdayhilsener fra Norden

Hilsen fra Norge

TENKEDAGSÖNSKE

I år vil vi tenke en tanke og ønske det beste vi vet for dem som er annerledes.

Ofte bor de i andre land og snakker ukjente språk, men ofte bor de i gatan din eller i samme grend.

Du liker dem bare ikke — du vil ikke ha dem till venn fordi de er annerledes.

Men i år skal vi ønske for slike og tenke som søstre på dem.

Hilsen fra Sverige

Alla scoutkamrater i de nordiska länderna hälsas hjärtligt av kända och okända i Sverige. Många flickscouter i Norge, i Danmark och Island och Finland har träffat och lärt känna oss i Sverige, både på läger och genom brevväxling. Vi har blivit goda vänner och vi har lärt oss att tycka om varandra.

Vi vet, att ni alla tänker särskilt mycket på oss på Thinking Day och vi önskar, att alla dessa vänliga tankar, som flyger mellan våra länder, ska hjälpa oss till större förståelse för andra människor — så att vi förstår varandra bättre för att vi tycker om varandra.

Hilsen fra Finland

Känner Du till koralldjuren — de små, pyttesmå djuren vi har att tacka för att det finns korallöar i Söderhavet — en kedja av öar på vilka människor lever och bor. I et enda korallrev finns tusen och åter tusen.

Vi flickscouter är också många, tusen och åter tusen. Vår kedja sträcker sig, i motsats till koralldjurets, över hela jorden. Gemensamt med koralldjuret har vi en kedja att bygge. Vi bygger på scouting.

Du är en länk i kedjan, var Du än bor — i Sverige, Danmark, Norge eller här i Finland.

TUTTA og TERRITT

bruker 22. februar til å skrive brev til patruljekameratene

PRIKKEN og PUTTE

som er reist med faren sin til Durban. Slett ingen dum måte å bruke Tenkedagen på!

Og med disse tre små versene sender de

PÅ VEGNE AV ALLE KFUK-SPEIDERE I NORGE sin hilsen til nordiske speiderkamerater:

I denne selusamme time møtes i verdens rum

en gullvirket, blinkende strime, en lysbro av hjerters sum.

Og alle de bittesmå flammer som du og jeg kan få tent i hjem og i hjertekammer er kummer til glede vendt.

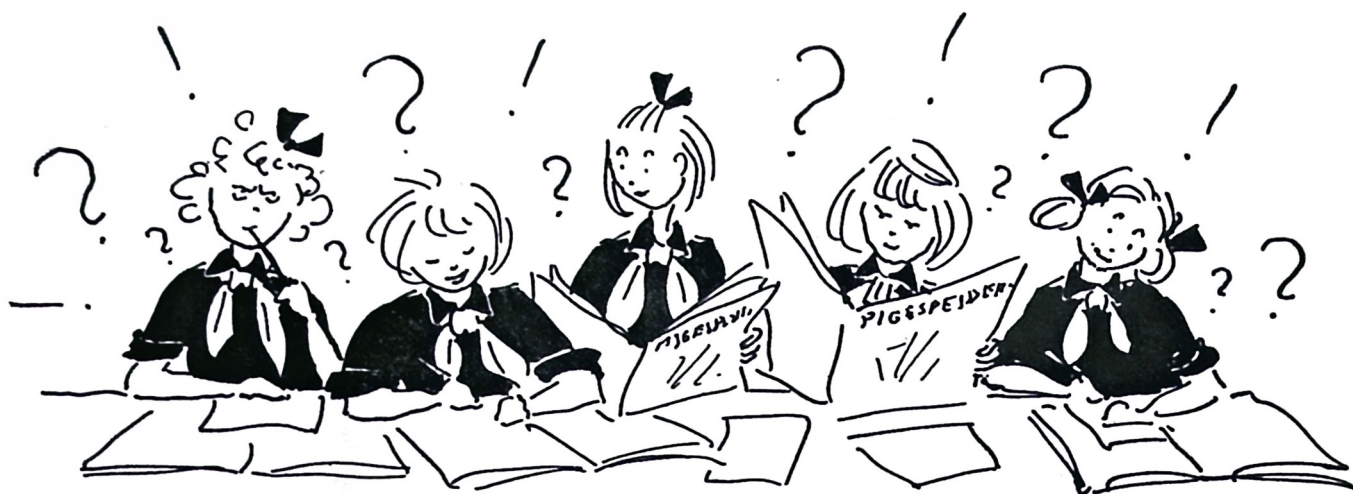
Så knytt da med sterke hender vår kjede påny rundt jord, så fast at hver enkelt kjenner hvor gleden og motet gror.

(Pus)

Verdensflaget

1. Stjerneerne i de to kloverblade betyder ledestjerneerne, som vi altid skal have for øje — LØFTET og LOVEN.
2. Åren i det tredje kloverblad minder om kompasnålen, der altid vil vise os den rigtige retning på vor spejderfærd.
3. Den nederste linie, som udgår fra stilken, er en nøjagtig kopi af den heraldiske ild og repræsenterer MENNESKEHEDENS KÆRLIGHEDSFLAMME.
4. Den gyldne treklover betegner solen, som skinner fra den blå himmel, der hvælver sig over alle pigespejdere i verden.

Så blev vi så kloge...

Hvad synes DU om „PIGESPEJDERNE“? spurgte bladet sidste år — over 13.000 spørgeskemaer blev sendt ud, og 152 vendte udfyldte tilbage!

Sagt i tørre tal: knap 1½ pct. — sagt med rene ord: alt, alt for få!

Men de få skal have tak — TAK med store bogstaver for den interesse, de har vist bladet, og for den hjælp, de har givet redaktionen. 1½ pct. af samtlige læsere er ikke mange, men der er jo grund til at tro, at vi har hørt fra de vakreste i korpset — i alt fald fra dem, der gad gide.

Netop fordi vi må regne med, at svarene er kommet fra den mest vågne del af korpset, er der grund til at lægge vægt på besvarelserne — at notere sig kommentarer, kritiske såvel som positive — og lade de mange forskellige forslag være til stadig inspiration, når fremtidens blade skal laves. Alle ønsker kan ikke efterkommes — f. eks. skifter vi nok ikke navn, fordi 6 indsendere foreslår dette. Selve bladets format har vi derimod noteret os, at en femtedel af indsenderne ønsker ændret til mindre og tykkere. Indsendere, der foreslår flerfarvetryk, er vi helt på linie med, men det tillader økonomien os nu ikke for øjeblikket. Når man iøvrigt ser forslagene igennem, er der en tydelig tendens, der også støttes af kommentarer til det løbende stof, at man venter ideer af sit spejderblad: til underhold-

ning, til instruktioner, til duelighedstegn, opskrifter, koder, noder, spil. Der er meget at leve op til, for vi kan gøre os fortjente til øjeblikkets (det ved vi også fra svarene!) mest rosende udtryk „død-godt“ — og undgå for mange „død-sygt“.

Det kan ikke undre, at skemaets punkt 10: SMÅTTERIER har nået den højeste læser-procent, eller at KONKURRENCER og HVAD MED UNIFORMEN følger lige efter sammen med VIBE OG HENDES PATRULJE.

Hvad man derimod måske kan undre sig over er, at skemaets punkt 3: DET DANSKE PIGESPEJDERKORPS — altså det egentlige korpsstof — kun læses fast af 35 pct., og rent statistisk kommer som nr. 19 i læser-interesse.

At special-stof (for seniorer, for folk over 14 o. s. v.) kun har en afgrænset læserkreds, siger sig selv, men korps-stoffet havde vi egentlig ventet fangede flere øjne.

Men nu kan I jo selv se på skemaet — måske er I helt uenige med dem, der har svaret, men til mere end 12.000 må vi så sige: dette er, hvad vi har at holde os til, for I skrev jo ikke til os!

Den udsatte præmie: abonnement på nordiske pigespejderblade — blev vundet af: EGERNET, 1. Haderslev, måske vil I om et årstid fortælle os, hvad I mener om de andres blade — det er intet krav, men I har da vist, at I kan skrive! N.

Resultatet af „Pigespejderne“s spørgeskemaer

Så mange pct. har læst i bladet	Hver gang %	Somme- tider %	Aldrig %	Vi/jeg har brugt %	
1. Småtterier	73	20	7	30	Vi modtog ialt 152 besvarelser = 1½ pct.
2. Konkurrencer, opgaver, spørgsmål spil.	60	38	2	30	
3. „Hvad med uniformen?“ (Læserbreve)	60	30	10		
4. Vibe og hendes patrulje. (Fortsat fortælling)	60	25	15		☆
5. Lejrtils: Lejrarbejde o. l.	59	34	7	33	Indsendernes alder: 32 var 11–12 år 44 — 12–13 — 24 — 13–14 — 18 — 14–15 — resten (ca. 22) var 15–21 år.
6. Instruktive billedserier, f. eks. duelighedstegnserien	54	36	10	30	
7. Spejderhjælpen blandt flygtninge og spedalske m. fl.	53	45	2		
8. Instruktivt stof. Førstehjælp. Sport o. l.	50	43	7	30	☆
9. Internationalt nyt: f. eks. verdenskonferen- ce, spejdere i andre lande, Thingkingday.	50	40	10	20	
10. Naturartikler: Ting man kan finde eller opleve i naturen.	50	38	12	33	
11. Danske spejderes oplevelser i udlandet.	45	46	9		Antal „Spejderår“: 18 indsendere havde endnu ikke været spejdere i 1 år 30 havde været sp. i 1 år 31 — — 2 — 25 — — 3 — 14 — — 5 — kun 12 i mere end 5 —
12. Husflidsartikler: Ting man kan lave.	44	44	12		
13. Læsernes mening: „Har vi glemt noget“ (seniorstof).	44	32	24		
14. Vers, sange og optrin.	42	41	17		☆
15. Rådsklippen.	39	33	27		
16. „Kære spejdere“.	38	52	10		
17. Nyt fra troppe og patruljer. Bp.-stof, tropshuse, oplevelser.	36	49	15		Vi har modtaget skemaer fra næsten hele landet
18. Naturkendskab, sten, stjerner, orientering. (Seniorstof)	35	40	25	15	
19. Det Danske Pigespejderkorps: Spejderskolen, lejrpladser, drønningeturn.	35	36	29		
20. Med Gnisterne på vandring. (Serie)	33	33	33		☆
21. Kløverstof. Stof og beretninger for handi- cappede spejdere.	39	39	32		
22. Nordiske Egerpatruljer. (Serie)	28	32	40		
23. Stof for folk over fjorten. Det stod i avisen o. l.	27	38	35		Vinder: Egerpatruljen, I Haderslev Trop
24. Amerikanske indianere. (Serie)	18	38	44		
25. Sådan gør vi i X-by. (Seniorstof)	16	31	54		

BLIND SOM EN MULDVARP?

AF MANDEN FRA SKOVENE

I skolen lærte jeg, at en muldvarp er blind; den havde simpelthen ikke brug for at kunne se, eftersom den altid færdes under jordens overflade, og således kun ville have besvær, om den var sådan indrettet, at den kunne „få sand i øjnene“ hvert øjeblik.

Nu har jeg alle dage haft det med at lægge mærke til andre levende skabningers opførsel, når jeg traf dem ude i det frie, i skoven eller på det åbne land. Herunder skete det flere gange, at jeg i de tidlige morgentimer rendte på en muldvarp — eller måske var det omvendt — når jeg var i skoven for at kigge efter en bestemt fugl. Stakkels dyr, tænkte jeg; det er kommet op og kan nu ikke finde tilbage til sin jagtgang i det underjordiske. Jeg vidste jo nok, at de almindelige „havemuldvarpe“, der arbejder i løs jord, let kan grave sig ned på stedet, men her i skoven, hvor planterødder, græs og trærodder danner et fast lag i overfladen, er sagen en anden. Flere af de muldvarpe, jeg iagttog, prøvede at gemme sig under visne blade, når de følte sig opdagede, men flere af dem stilede omgående direkte mod et rundt hul, sædvanligvis midt i en dyngede opskudt jord, altså et såkaldt muldskud. Og det så ud til, at de var godt orienterede, ikke noget med at rende forbi eller snuse rundt, som man kunne vente af en blind skabning.

Nå, dyr har jo fine instinkter, så forklaringen var vel ligetil. Men en dag sprang jeg til og snappede en sådan fyr i nakkeskindet. Den drejede hovedet og bed mig om-

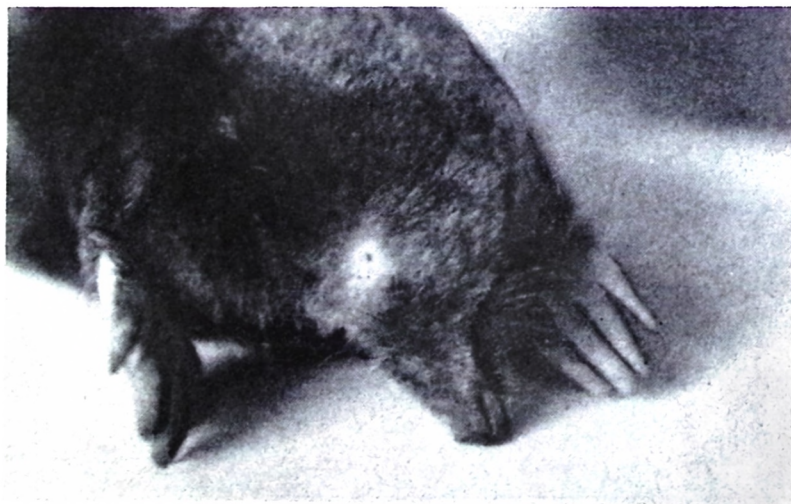
gående i fingeren, endda i det tynde skind på indersiden, hvor det gør særlig ondt og ta'r lang tid om at vokse sammen igen. Jeg var på nippet til at smide det arrige bæst, der hvædede og gjorde mine til at bide flere steder. Men jeg fik flyttet mit greb, så den ikke kunne nå mig. Så kiggede jeg nærmere på fangsten. Jeg tør ikke sige, at den gjorde gengæld (for så får jeg klammeri med skolebogsforfatterne), men fakta er, at muldvarpen ligesom spredte den fine, blåsorte pels vifteformet omkring øjenregionerne — og fremviste et par violblå øjne! Dette er ikke nogen roverhistorie, prøv selv. Jeg er kommet til at tvivle på, at dette dyr er helt blind. Måske kan den ikke direkte se noget tydeligt, men jeg tror, at den let skelner mellem lys og mørke.

Jeg har undersøgt dens øjne under lup. Det ser nærmest ud til, at de sidder lidt dybt i skindet, som med en hinde over, men de er der altså. Hvis man vil, kan man med et fint ord kalde dem rudimentære. Altså noget, der nu kun er en rest af fordums herlighed.

Engang traf jeg i skoven — og det var ikke i en tidlig morgentime, men i den hede middagsstund en sommerdag — en sådan „overflade muldvarp“, der fik meget travlt med at forsvinde i nogle visne blade. Tilbage på skuepladsen lå en halv opspist stålorm. Jeg kan selvfølgelig ikke med sikkerhed påstå, at muldvarpen var dens bane-mand, men det er ikke særlig usandsynligt. Muldvarpen er, som alle insektædere, udpræget grovæder, og dens hurtige

Muldvarpens gravearbejde i en græsmark

Forpartiet af en muldvarp, der viser øjet

stofskifte lader den ikke i ro ret længe af gangen. Derfor finder jeg det rimeligt, om den bestand, der lever i skovene, ofte må søge ovenpå jorden for at skaffe sig en bid mad. Insekter og smådyr lever dér, netop i det overfladiske jordlag, og det må ganske givet — selv for en muldvarp — være langt hurtigere at komme frem ovenpå jorden.

Endnu en mærkværdighed. Jeg har to gange truffet muldvarpen svømmende. Første gang endda midt ude på en skovso i Midtjylland. Jeg sad i min båd og fiskede, da jeg så et mørkt punkt i overfladen, der hurtigt nærmede sig. Vel en vandrotte? Nej, det var en muldvarp, og den passerede så tæt forbi båden, at jeg kunne bøje mig ud og samle den op i nakkeskindet. Den så kvik og munter ud, hvorfor jeg satte den tilbage i vandet. Den kredsede lidt rundt, svømmede som en hund, og satte så kursen direkte mod den søbred, som den oprindeligt havde stilet imod.

Javist. Et tilfælde, at den er faldet i vandet o. s. v. —, men anden gang, jeg kom ud for en søgende muldvarp, var en kold efterårsdag, da jeg var på jagt efter andet og større bytte. I en mose med nogle gamle tørvegrave ville jeg skyde genvej ad en smal landtange, en såkaldt tørvebalke, tværs over. Lidt ude af denne opdagede jeg tæt foran mig i det visne græs en muldvarp, der løb søgende omkring, smuttede ud og ind gennem gamle musegange i start tuerne. Den måtte mase en hel del, da den fyldte betydeligt mere i lokaliteterne, men det gik ret hurtigt. Jeg fulgte langsomt efter. Midtvejs ude var landtangen afbrudt af en tværgående grøft, vel kun en halv meter bred, men dyb. Jeg ventede at se dyret vende om, men nej. Den fortsatte uden at tøve ud i vandet, svømmede med snuden, hovedet og lidt af ryglinien over vandfladen. Straks, den nåede den anden bred, forsvandt den atter i græsset. Der var ikke noget med at ryste sig efter vandgangen, som man ser de fleste dyr gøre det. Jeg vil nærmest sige, at dens pels må være meget vandskyende, for der stod ligesom en glorie om den i vandet. Jeg tog det for en morsom oplevelse.

Muldvarpen er et såre almindeligt dyr, men vi ved faktisk for lidt om dens privatliv. Her er en opgave at tage fat på, og den ligger lige uden for døren. Det er ikke nødvendigt at rejse til fjerne, fremmede lande for at opleve noget. Jeg garanterer for, at det bliver langt fra kedeligt at interessere sig for den sorte fyr med de violblå øjne. H. C. Andersens eventyr om Tommelise viser, at den gamle digter kunne bruge muldvarpen, selvom det kun var som sorteper.

Ofte går jagtgangen langs et hegn

Vigtig meddelelse!

Angående navn på kniv eller dolk

Et svar på fortvivlede breve.

„Undskyld!“

Det er ikke bare menneskeligt at fejle, men også rigtig „bladluset“.

I januarbladet var der i patruljehjørnet en opskrift på, hvordan man kunne sætte navn på sin kniv eller dolk. Opskriften har jeg fundet i et engelsk blad, men jeg nåede ikke selv at prøve ideen. Desværre viste det sig at være en dårlig idé, og nogle spejdere har fået ødelagt deres dolke, fordi stålet ikke har været syrebestandigt. Hvis jeres dolke eller knive er blevet sorte, kan I rense dem med ståluld eller smergellærred. Jeg håber, at I kan tilgive mig, og at dolkene bliver pæne igen.

SUS

Også redaktoren beder undskylde — vi skal nok for fremtiden afprøve diverse „gode ideer“ på bladlusenes forsøgs-laboratorium.

☆

Indbydelse

I TYSKLAND

afholder Bund Deutscher Pfadfinderinnen en *international lejr* i tiden 26. juli til 6. (evt. 7.) august.

Lejren finder sted på korpsets lejrplads Immenhausen i nærheden af Kassel. Til lejren er knyttet et par dages hjælpetjeneste under mottoet: „Unser sozialer Einsatz“. Hjælpetjenesten er henlagt til institutioner og private hjem og vil omfatte hjælp til syge og gamle, børnepasning, høstarbejde og lignende.

Selve lejren vil blive delt i underlejre med 30—40 deltagere fra forskellige lande, men der bliver fælles konkurrencer, interessegrupper og lejrball. Lejrsproget er tysk, men der er mulighed for oversættelse til engelsk og fransk.

Prisen for deltagelse er 45 DM, hvortil kommer rejseudgifter og lommepenge. — Fra Danmark indbydes 8 spejdere, minimumsalder 15 år, samt 2 forere.

Ansøgningsskema kan fås hos Det Danske Pigespejderkorps, Hunderupvej 67, Odense, og ansøgning — med førers anbefaling — indsendes til samme adresse inden den 20. april.

☆

HVOR ER VIBE?

Der er ikke plads til Vibe denne gang, men hun kommer igen i april.

4. del:

Så skal vi i gang med sidste runde i „Regnbuen“s landspatroljekonkurrence. Det kunne måske interessere jer at vide, hvor mange af Danmarks grønne og blå patruljer, der med frisk mod et gået løs på opgaverne? I alt drejer det sig om 345 patruljer, der har indsendt besvarelser på de første runder, og der er kommet mange, meget fine ting ind, så det bliver en svær opgave for os at finde ud af, hvilken patrulje, der er den allerbedste og derfor skal have lov til at komme en dag til Nyborg Strand under Verdenskonferencen. De vindende patruljer fra hvert korps kan vente besked lige omkring påske.

Lige efter påske vil mange af de indsendte håndarbejder, plakater og øvrige arbejder plus de bedste og morsomste besvarelser af rejseruterne blive udstillet. Det kommer til at foregå i samarbejde med Håndarbejdets Fremme, der har afdelinger i forskellige byer.

Mere om alt dette i næste nummer.

Nu skal vi forelobig i gang med den sidste rejserute og den sidste dækkeserviet.

Både dækkeservietterne, den, der er mønstret til i dette blad, og den, der var i januarbladet samt løsningen på rejserute nr. 4 sendes til

Fru Tilde Ramsby,
Ordrupdalvej 34 · Charlottenlund
senest den 1. april 1963.

NB. Pas på, at breve og pakker er rigtig frankeret!

REGNBUE'S REJSEROUTE NR. 4

Ih, hvor kommer vi vidt omkring i denne tid, og synes I ikke, det er dejligt at se alle de forskellige lande og opleve skikkene der og fremfor alt besøge vore kammerater i disse fremmede egne? — H. C. Andersen sagde, da han kom hjem fra sin rejse til Italien: „At rejse er at leve.“ — Jeg håber, I er enige med ham og er parate til at tage endnu en tur ud til de fjerne riger, — den sidste vi skal foretage sammen.

Vi er langt borte fra Danmark og er kommet til verdens mindste kontinent eller solskinnets verdensdel. Landets delegerede, som vi naturligvis besøger, viser os store fårefarme og mængder af dyr, som vi aldrig har set før, bl. a. kænguruer og koalaer, — og sandelig pludselig dukker der også en påfugl op.

Vore venner fortæller, at landets kolonisering begyndte i 1788, og at man i 1901 sluttede de 6 koloniserede stater sammen i et forbund.

1. *Hvad hedder den oprindelige befolkning?*
2. *Hvad hedder regeringsbyen?*
3. *Hvad betyder koala?*

Ja, og så igen af sted, og denne gang med båd, og hvor er her meget at kigge på, alt er os så fremmed, både befolkningen, som er temmelig mørk i loden, samt deres skønne land. — Vi er kommet til et kongerige, og da spejderne hører, vi er danske, modtager de os med dobbelt glæde, de kender nemlig danskerne, siger de; — ja, hvem mon de kender? De siger, de havde besøg af disse folk så sent som i 1962.

Fra hovedstaden, som ligger omkring 15° n. br., kommer vi ud på en spændende tur. Vore venner har stillet elefanter til vor rådighed, dem er der nemlig så mange af i deres land, og vi foretager nu en rejse gennem junglen, helt op til de store skove langt mod nord. Og her ser vi elefanter i arbejde; de slæber af sted med store, lange og tunge trækæbler og det tilmed i et meget vanskeligt terræn, så hvis vi derhjemme fra har troet, at elefanter er klodsede dyr, ser vi sandelig noget andet her. Ganske behændigt klatrer de rundt i kalkbjergene, hvor disse vældige træer vokser. — Men desværre, vi skal besøge andre lande, så vort ophold i dette dejlige land må afbrydes nu.

4. *Hvem kender I, som besøgte landet i 1962?*
5. *Hvad hedder landets dronning?*
6. *Hvad har landet for heddet?*
7. *Hvilken træsort slæber elefanterne?*

Nu er vi kommet til en ø, vi er rejst i sydvestlig retning, og det har denne gang været pr. fly. Vore kammerater, den ene hedder Kamela og den anden Pat, bærer i dag deres hvide uniformer, men fortæller, at de også har grønne; begge lange. Hovedstaden ligger i den sydvestlige del af øen, og når man staver, må man bruge 3 o'er; foruden at være hovedstad er den en vigtig havneby og gennemskæres af 8° ø. lg. Vore værtsfolk byder os te, det er deres land nemlig kendt for, selv her i Danmark drikker man gerne te derfra, og endelig fortæller vore venner os, at det ægte kaneltræ har sit hjem her.

Vor næste tur er meget, meget lang, så vi må skynde os af sted, og afskeden med Pat og Kamela bliver da også lettet lidt ved, at vi ved, at de kommer på verdenskonference i Nyborg til sommer.

Nu står de tilbage på flyvepladsen og vinker til os med deres flag.

8. *Hvad hedder hovedstaden?*
9. *Tegn landets flag.*

Rejsen til det land, hvor Isabella og Ferdinand engang regerede, var lang, men hvor er her rart at være. Vi skal ud på en indkøbstur for at finde et par gaver til mor og far, og vi må have noget, der er typisk for landet. Til mor finder vi sådan en hovedbeklædning, som kvinderne meget hyppigt bærer her, især ved kirkegang, og til far køber vi lidt sherry, — i forretningerne siger de „Buenos

dias, senorita" til os og skriver venligt ned på en seddel, hvad tingene koster. Pengene i landet hedder pesetas, og hovedbeklædningen koster 200 pesetas. I en fart må vi regne om til danske kroner, for, tænkt jer, forretningen lukker om et øjeblik og holder siesta i hele 3 timer, fra kl. 1 til 4 om eftermiddagen, men til gengæld arbejder de så helt til kl. 9 om aftenen eller endog senere.

10. *Hvad hedder hovedbeklædningen?*
11. *Hvad koster den i danske kroner?*
12. *Hvad betyder Buenos dias, senorita?*

I stærk tåge nærmer vi os vort sidste rejseland. Det er morgen, og vi hører langt borte en klokke slå. Vi har læst om den klokke derhjemme og nyder nu selv at høre dens klang.

Vi går straks til det internationale spejderhus, der ligger i hovedstaden, her kan man overnatte, og vi har besluttet os til at bo her, så længe vi skal gæste landet. — Vor verdensspejderchef, Lady Olave Baden-Powell, har et dejligt hjem her, men ofte er hun, som I ved, på lange rejser for at besøge alle sine spejdere rundt om i verden. — Heldigt nok er

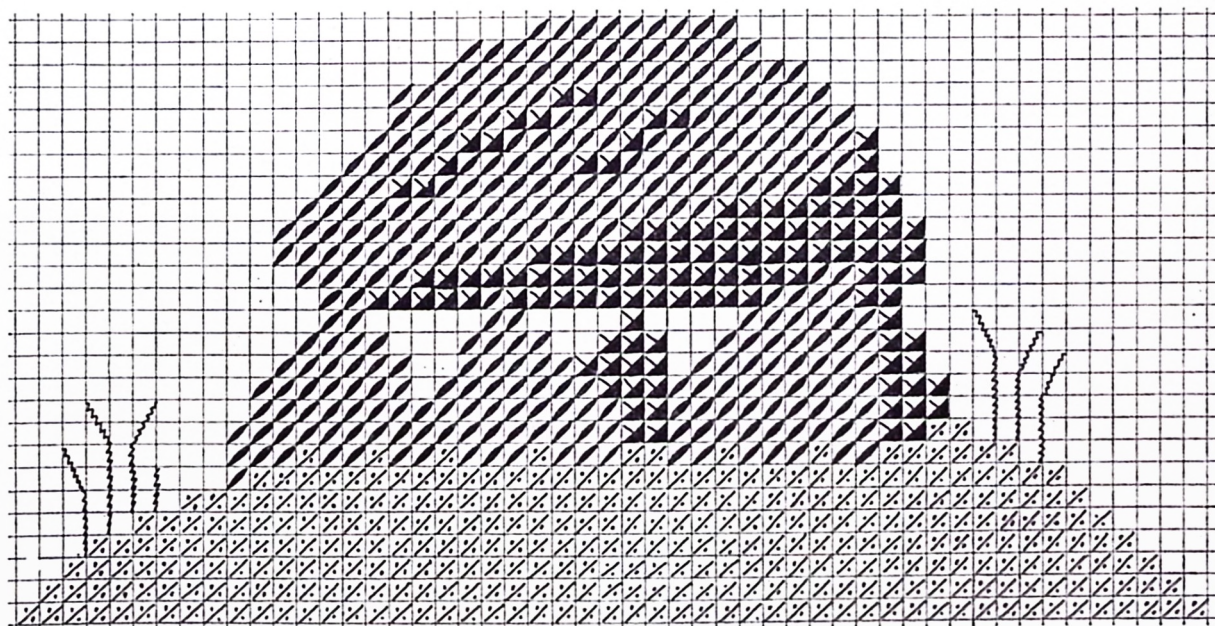
hun hjemme i øjeblikket, og vi bliver inviteret til te hos hende, hun er nemlig meget gæstfri, kan jeg fortælle jer.

En hyggelig eftermiddag hos vor rare verdensspejderchef er til ende, og ih, hvor har vi nydt det, for hun kan fortælle os så mange spændende ting helt fra spejderbevægelsens start.

13. *Hvad hedder klokken?*
14. *Hvad hedder spejderhuset? og hvad er adressen?*
15. *Hvor bor Lady Baden-Powell?*

Og nu er rejsen endt, vi er atter i Danmark og ser nu med stor spænding og glæde frem til vore venners besøg til sommer.

LYS	FRISK GRØN	40	///
FRISK GRØN	10	XX	
GRØN	100	/	
GRÅ	82	///	
OLIVEN GRØN	212	XX	
BLÅ	202	XX	

»Småtterier«

Lidt om alt muligt – redigeret af mange glade bladlus

GAMLE VEJRPROFETIER

Februar:

En kold februar varsler et godt år, men falder der ingen sne, giver det majkulde. Februartåge giver megen regn resten af året, og regner det tæt i årets anden måned, indfinder frosten sig i den tredie. Den samme virkning har det også, hvis kattene soler sig i februar, og når kragerne tumler sig livligt ved karnevalstide, bliver marts klam og kold. Nordenvind i denne måned giver frugtbare afgrøder.

Marts:

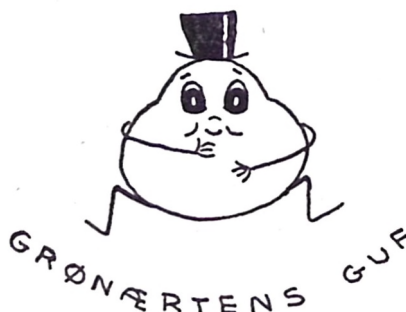
Martssolen giver augustbyger, mens kulde i denne måned fylder laderne, hvorfor man altid var glad for frost på St. Kunigundes dag (3.3.), da kulden så ville vare ved i 40 dage. Nogle var dog glade for regn på de 40 martyrs dag (10.3.), fordi det lovede en tør sommer. Det er meget pudsigt, at reglerne tager hensyn til alle ønsker, men prøv nu selv at lægge mærke til, om de passer.

FØDSELSDAGSKAGEN

var så flot, at alle troede, den var købt hos konditoren. Først da halvdelen var spist, afslørede værtinden, hvordan hun havde lavet det kunstfærdige mønster i florsukker, der var drysset ovenpå chokoladeglassuren.

Hun havde lagt en af disse gennehullede servietter, som man ellers anbringer kagen på – OVENPÅ – og sigtet florsukker over, fjernet den med forsigtighed – og voila! Det så godt ud.

☆ ☆ ☆

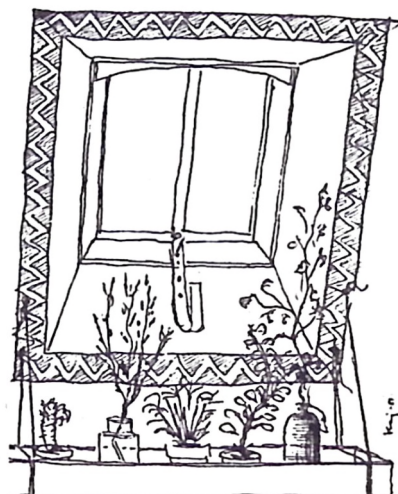

THINKINGDAY BOLLER

Her har I en opskrift til nogle dejlige små boller.

500 g mel. 2¼ dl mælk. 50 g margarine. 50 g sukker. 1 tsk. salt. 1 æg. 50 g gær. Evt. rosiner.

Alm. gærdejg hæves og formes til boller. Efterhæves og pensles. Bages ca. 15 min., v. 200°. Bollerne kan evt. flækkes og ristes. Mælken kan evt. deles så der bliver lige dele mælk + vand. Der bliver ca. 20–25 boller af portionen.

EN HÆNGENDE HAVE UNDER TAGVINDUET

Har dit værelse et af de gode gamle tagvinduer, der har de to kedelige fejl, at dels slipper der ikke lys nok ind, og dels er der ingen karm til dine pottedplanter, så er her en idé til forbedring.

I stedet for almindelige gardiner, kan du lave en bred papramme og beklæde den med et stykke stof, som passer til dine andre ting i værelset (se tegningen).

Til planterne kan du selv – eller en snedker – lave en trækasse, der er lidt længere end vinduets bredde, ca. 10 cm dyb og ca. 12 cm bred. To kraftige lædersnører bindes til øskner i vinduets ramme, de skal bære din hængende have.

Idéer, til hvad du kan dyrke af planter, blomster og spændende ting i den „hængende have“, skal du få i næste nummer.

(Vi har nemlig truet redaktøren med i april at lave en hel småtteriside, kun omhandlende kaktus, vandrede pinde o.l.)

KLØVERARBEJDET

Jeg har fået „hjemstavnberetning“ fra Møn. To kløverspejdere, Marie og Lise, har slået sig sammen og sendt mig øens historie. Lise om hele øen, og Marie om sin lille hjemstavnby Koster. Der er jo meget andet spændende at læse om, end lige netop klinten. — Marie har været på jagt efter et sagn om klintekongen, men fandt ikke noget, der egnede sig her til „Pigespejderne“. Hvem hører sagnet om klintekongen til os? Vi prøver at udfordre Gefion division til at skaffe os beretningen. Vil I? — Jeg takker Marie og Lise for bidrag og håber, at andre kløverspejdere skynder sig at tage eksemplet op.

Desværre må vi på grund af pladmangel udskyde en del af Møn-artiklen til næste nr. af „Pige-Inge“.

Inge

MØN

Over den smukke Dronning Alexandrines bro (i daglig tale Mønsbroen), kommer man til den lille ø i det sydøstlige hjørne af Danmark (217 km) og ca. 16.000 indbyggere. Broen blev bygget i 1943, 750 m lang og 26 m over havet. Før 1943, da broen åbnedes for trafik, blev forbindelsen fra Sjælland til Møn opretholdt ved færgefart. Bakken ved Kalvehave, og lidt senere Mønsbroen, åbner for det første kik ind mod Møns hovedstad, Stege, der ligger som en lille rød klat inderst inde i bugten. På den snoede landevej gennem småbyerne Koster og Tjørne-mark forsvinder byen helt, men på bakken ved Nybolle toner den frem igen og nu i et helt storladent perspektiv. Herfra kan man se byens ansigt — de mange små huse, haver og, over det alt sammen, den store kirke, som en kæmpe blandt lilleputter. Vi passerer sukkerfabriken og kommer over Storebro ind i Stege.

Det første, der springer i øjnene, er det hvide „Havneslot“. Selv havnen er i forhold til byens størrelse usædvanlig stor og godt anlagt, og der er året rundt en livlig trafik på havnen. Stege Skibsværft ligger også her. Storegade er byens hovedfærdselsåre, på torvet står en buste af Frederik VII, her ligger også den gamle „Kammerrådgård“. Oppe, hvor hovedgaden ender, ligger det gamle, middelalderlige klenodie „Mølleporten“, et velbevaret minde fra en urolig fortid; hvis porttårnet kunne tale, ville man få mange historier at høre; vældig massiv er bygningen, bygget af munkesten og med skydehuller — en knyttnæve ud mod det åbne land. Nu er der fred om det barske tårn, hvor flagermusene bor. Tæt op til „Mølleporten“ ligger en statelig, hvidkalket bygning i klassisk stil, „Empiregården“, og i denne gamle bygning er nu indrettet Møns museum.

Den duft af fortid, som „Mølleporten“ maner frem, kan man fastholde ved at følge det middelalderlige vold-

parti, der strækker sig i en bue nord om byen fra nord til sundet, og som er de sidste velbevarede rester fra den tid, hvor byen måtte kæmpe for tilværelsen i mere end en betydning.

Stege kirke, der er fra 1200—1500, var oprindeligt en senromansk murstensbygning, men fremtræder nu i gotisk stil. Kirkerummet er imponerende langt, 60 m er selve midterskibet, der er delt i to forskellige afsnit. Alteret er uanseligt i forhold til kirkens størrelse; det er fra istandsættelsen i 1909. Prædikestolen er fra 1630.

Stege har 3.725 indbyggere.

En af vejene, der udgår fra Stege, fører gennem et fladt, marskagtigt landskab op over bakken ved Hegnin-

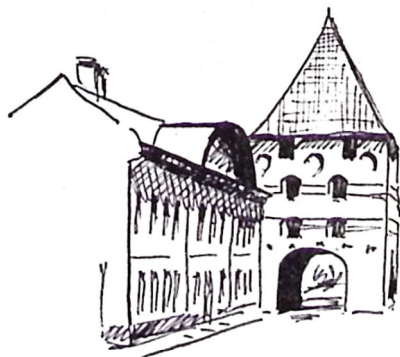

gen, herfra har vi et vidt udsyn over den halvø, som Achton Friis siger, ligner en knogle på kortet. Vejen drejer til venstre, og ikke længe efter står vi midt i den mærkelige natur. Da Møns klint blev dannet, førte havstrømmen store mængder flint med sig fra øst mod vest, og på denne vandring syd og nord om Møn er flinten omdannet til det, der nu kaldes kugleflint, og som findes aflejret her. Ser man bort fra sommerhusene, ligger halvøen stadig som gennem århundreder uberørt og med fri adgang til at udvikle sig efter naturens egne love.

På vejen ud til klinten passerer vi den gamle landsby Keldby, hvis kirke er prydet med et væld af kalkmale-rier. Kort efter Elmelunde, hvorfra man kan se den hvidkalkede kirke højt oppe over landskabet, synligt langt ude fra havet. — En banke tæt ved erindrer om det gamle slot, hvor Absalon har siddet på udkig, og hvor senere Corfitz Ulfeld var lensgreve; her nød han hvedebrødsdagene med Leonora Christine.

Landet sænker sig ned mod Borre. Borre har engang været øens betydeligste by. For mange hundrede år siden havde Borre forbindelse med havet, hvor nu grønne enge breder sig. I fortiden var der livlig trafik af sildeskuder, der bragte velstand til byen, men så kom lübeckerne sidst i 1510. Byen blev plyndret og brændt — men ikke nok med det — selve havet sandede til. Nu er Borre en by for landkrabber, en stille by man passerer på vejen til klinten.

(fortsættes)

FIRKANT-SPIIL

Alle belgiske spejdere er vilde med dette spil, og din patrulje vil hurtigt blive det samme.

☆

Firkant-spil kan I spille med familien, venner og i patruljen, skynd jer at få det lært.

☆

I kan lave spillet på patruljemødet. Nogle af jer klipper selve spillepladen ud og klitrer den på karton, og andre ordner brikkerne. Vi viser jer forskl. spejderemblemer til brikker, men blot hver spejder har sin bestemte spillebrik, er det i orden, så kan I selv lave jer nogle flere. Desuden skal I bruge 40 helt ens, små kartonstykker, tydeligt nummereret fra 1-40 på den ene side.

☆

På side 36 kan I finde den første serie spørgsmål til firkant-spillet

☆

Spilleregler

- 1) Til hvert møde udvælges en af jer til leder af spillet, og hun laver spørgsmålsserien på 40 spørgsmål. Vi giver jer her en serie internationale spørgsmål, men de kan varieres i en uendelighed — naturhistoriske eller geografiske spørgsmål, berømte personer, spejderviden (ja — hvorfor ikke ordne prøvespørgsmål på denne måde). Kig i Spejder-Quiz-bogen efter idéer, den er god.
- 2) Lederen giver sine spørgsmål nummer (points) fra 1-8 efter sværhedsgrad. Under spillet sidder hun med listen, som indeholder de nummererede spørgsmål med tilsvarende svar og pointstal.
De små kartonstykker blandes i en hat eller pose, så ingen kan se numrene.
- 3) Hver spejder trækker et nummer, og den, som melder det mindste nummer, begynder; derefter går det rundt „efter uret“.
- 4) Lederen læser det til nummeret svarende spørgsmål op, og spejderen svarer på spørgsmålet. Hvis svaret er rigtigt, flytter hun sin brik lige så mange felter frem, som spørgsmålet giver point, svares der forkert, rykkes *ikke* frem, og nummeret lægges i så fald *igen* i hatten.
Man fortsætter på denne måde, lige til den første ankommer til centrum og derved vinder partiet.
- 5) Hvis brikker rammer sort felt, trækker spejderen straks et nyt nummer, og avancerer, hvis spørgsmålet besvares rigtigt.

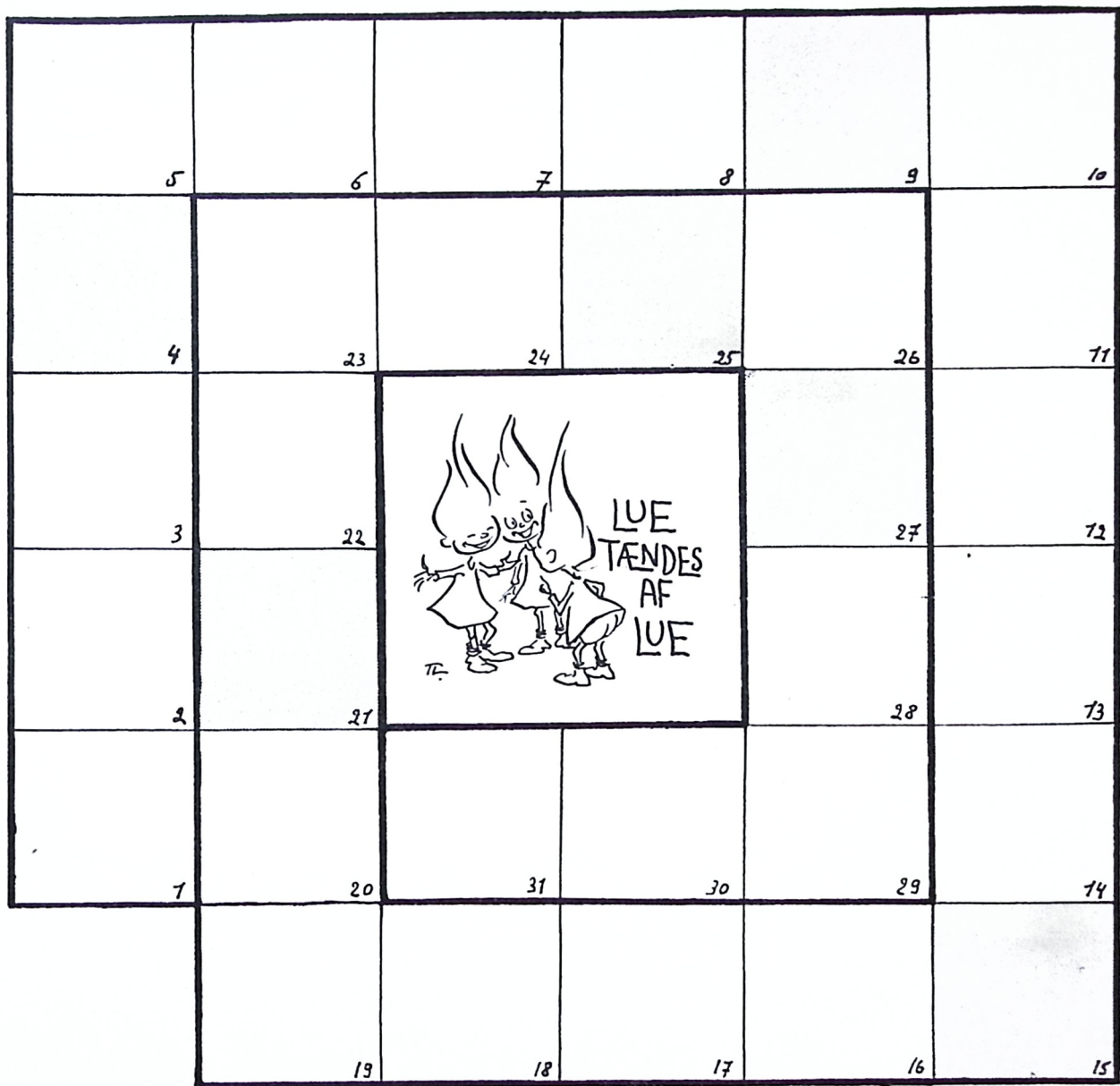
Til udvidelse af spillet

I kan lade nogle af numrene være en slags „lykkenumre“ med følgende tilsvarende meddelelser:

- a) Træk et nyt spørgsmål og gå ved forkert svar tilbage til det felt, du kom fra.
- b) Gå 5 felter frem.
- c) Gå frem til nærmeste sorte felt.
- d) Bliv stående 2 omgange.
- e) Træk et nyt spørgsmål.
— Ved rigtigt svar gå frem med det dobbelte antal point.
— Ved galt svar, bliv stående en omgang.
- f) Træk et nyt nummer og giv det til en af de andre.
— Rigtigt svar giver vedkommende ret til først at gå frem og dernæst at trække endnu et spørgsmål og gå frem efter dettes pointtal.
— Galt svar kræver tilbagerykning.
Find selv på andre og bedre lykkenumre.

Spil det, så ofte I har tid og lyst, og hold eventuelt regnskab med de vundne partier, så den bedste spiller kan få en julegave af patruljekassen. Hver ny leder supplerer spørgsmålene op, så der hele tiden er 40 ubesvarede spørgsmål. Til jul kan I så gå det hele igennem som almindelig quiz og se, hvem der husker bedst.

Hep

Norge

Schweiz

U. S. A.

Italien

Storbritannien

Holland

Hvem er?

SPØRGSMAL

SVAR

1. Nehru
2. Albert Schweitzer

3. Anne Frank

4. U-Thant
5. Jacqueline Kennedy
6. Gagarin
7. De Gaulle
8. Adenauer

1. Indiens premierminister
2. Fransk læge, uøvende musiker og missionær i Lambaréne (Afrika)
3. Ung hollandsk jødinde, dræbt under tyskernes besættelse af Holland, kendt for sin efterladte dagbog
4. Generalsekretær for F.N.
5. Præsidentfrue i U. S. A.
6. Første russiske rummand
7. Fransk præsident
8. Vesttysk forbundskansler

Rigtigt eller forkert?

9. Russerne har haft 3 kosmonauter oppe samtidig
10. Hovedvej 1 går fra Aalborg til Sønderborg
11. Jens Otto Krag er handelsminister
12. W. H. O. har hovedkvarter i København
13. Sidste verdenskonference afholdes i Norge
14. Our Ark ligger i London
15. Our Cabana ligger i Arizona
16. Our Chalet blev skænket spejdere af „Falk“
17. Baden-Powell er født den 22. februar 1857
18. Mafeking er en by i Indien

9. Nej
10. Nej
11. Nej
12. Ja
13. Nej (i Grækenland)
14. Ja
15. Nej (i Mexico)
16. Nej (af mrs. Storrow, U. S. A., „Falk“ var Chalets første leder)
17. Ja
18. Nej (i Afrika)

Hvad betyder disse

forkortelser?

19. F. N.
20. Benelux
21. F. D. F.
22. WAGGS

23. U-land
24. WHO

25. K. F. U. K.

26. U. H.

19. Forenede Nationer
20. Belgien-Holland-Luxembourg
21. Frivilligt Drenges Forbund
22. World Ass. (of) Girl Guides (and) Girl Scouts (Pigespejdernes verdensforbund)
23. Udviklingsland
24. World Health Organisation (Verdens Sundheds Organisation)
25. Kristelig Forening for Unge Kvinder
26. Ungdomsherberge

Hvad er dette
for noget?

27. Verdenskonference?
28. Full Member?
29. Tenderfoot Member?
30. Verdensforbundet?
31. Verdenskontoret?
32. Visitors til V. K.?
33. Delegeret til V. K.?
34. Lue tændes af Lue?

I kan læse svarene på side 23.

Hvad hedder det?

35. Hvad er det svenske ord for „spejder“?
36. Hvad er det tyske ord for „spejder“?
37. Hvad betyder det engelske ord „spider“?
38. Hvad kaldes pigespejderne i England?
39. Hvad kaldes pigespejderne i Amerika?
40. Hvad kaldes pigespejderne i Norge?

35. Scout
36. Pfadfinder (stifinder)
37. Edderkop
38. Girl guides
39. Girl scouts
40. Spejderpiker

Patrulje- HJØRNET

HEMMELIG SKRIFT

Hvis I engang får brug for at skrive med hemmelig skrift, er her en god metode. Det papir, man skal skrive på, gøres vådt og lægges stramt ud på en glasplade, og man skriver den ønskede tekst på papiret med en spids ting (dog uden at ødelægge papiret). Derefter tørres papiret, og skriften forsvinder.

For atter at kunne læse det, må papiret igen gøres vådt.

¾ OF SCOUTING IS OUTING

BILDSPORING

Vi skal lære at bruge vore øjne i naturen. Til opøvelse af vor iagttagelsesevne er her en form for sporing, alle i patruljen kan være med i. I skal blot have blok, blyant og viskelæder med.

Del jer, så I går to og to sammen. De to første skal nu optegne de spor,

de næste skal gå efter. De tegner på første blad spor nr. 1 (dette kan f. eks. være et træ), derefter går de hen til træet og finder et nyt motiv til spor nr. 2, tegner dette og går derhen. Derfra vælger de igen et nyt sted og tegner det — går derhen osv. Derefter gives hele blokken med alle tegningerne til de to næste, som skal gå ruten.

Afstanden mellem sporene kan være fra 10 til 100 m, alt efter hvordan terrænet er.

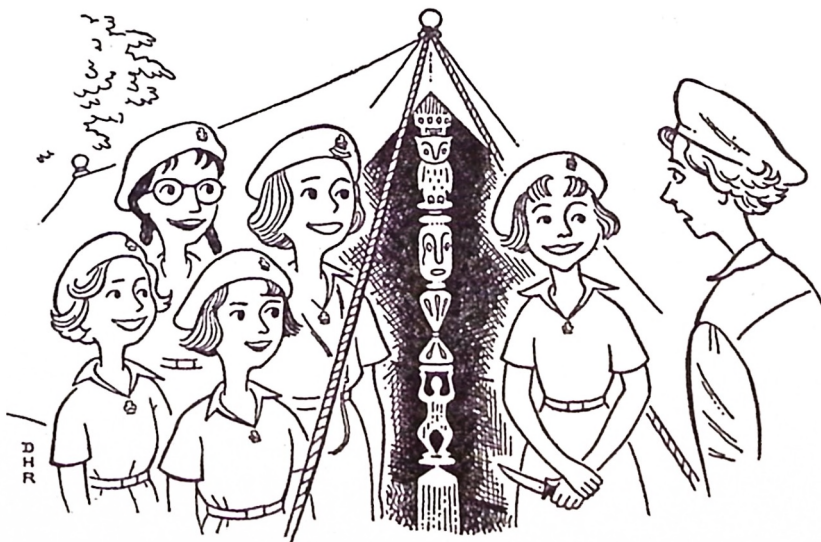
Eventuelt kan alle hold lave hver sin rute og udveksle disse ved tilbagekomsten.

Sus

Når isen lukker naturens spisekamre, fryser dyrene, og mange dør.

Derfor vil det være en god gerning at gå en tur med en fyldt brødpose, så de dyr, der ellers fandt deres føde, hvor isen nu har lukket af, kan få en hjælpende hånd.

Fantasi i spejderarbejdet. (The Guide.)

Men husk at skære brødet småt, så dyrene kan få det ned, siger eksperterne, og husk, at der er mange fugle, der må have andet end brød for at overleve. Der er f. eks. solsorten, som må have frugt og grønt — gerne æble- og pæreskræller og halv-rådden, fordærvet frugt. Der er mejserne, som må have fedtstof og derfor bliver lykkelige over at finde en flæskesvær, lidt talg eller et kodben på foderstedet. Der er duerne og mange andre, som måske kan redde livet på en håndfuld korn eller vildfuglefro. Og så er der gråspurvvene, de altid-ædende, som tager det hele med og lykkelige kaster sig over alle slags madrester, og særlig begejstret kvadrer tak for mad, hvor man hænger en vitaminfyldt grønkålsstok ud til dem.

Glem heller ikke de vilde katte i kulden. De har det endnu værre end fuglene der, hvor menneskene er hårdhjertede nok til at jage dem fra dør til dør uden at unde dem hvile, læ eller en eneste bid mad. Læg lidt madrester ud, hvor de ikke kan genere andre, og fjern papir og tallerkener igen.

Skovens og markens dyr trænger også til hjælp. Kulden dræber mange af dem, sulten endnu flere, og hver en humpel brød, hver en håndfuld korn gør underværker blandt dem.

Akvarier og fuglebure bør i frostperioder væk fra vindueskarmen.

Fisk og fugle kan også fryse og få gigt, snue eller lungebetændelse.

(„Politiken“ 7.1.63.)

TRÆNINGER I 1963 – for folk over 17

- 4.–8. marts: *Blåmejseførertræning* for nye førere og ass. over 17 år. på Jægergården
Tropsførertræning for nye førere og ass. over 18 år
- 11.–14. april: *Blåmejseførertræning* for nye førere og ass. over 17 år i Fredericia
 (Påske) 2 *tropsførertræninger* for unge, nye førere og ass. over 18 år med mindst 2 års spejdertid bag sig
Specialtræning i husflid for alle over 17 år
Specialtræning i orientering – delt op i hold for begyndere og viderekomne – for alle over 17 år
Idétræning – idéudveksling for førere (af alle kategorier), der har deltaget i en af korpsets førertræninger tidligere. på Jægergården
- 9.–12. maj: *Seniorførertræning* for førere over 18 år (St. bededag)
- 20.–24. maj: *Lejrtræning* (i teltlejr) med tilrettelæggelse af sommerlejr – for tropsførere over 18 år på Jægergården
30. juni–6. juli: *Tropsførertræning* (teltlejr) for førere over 18 år
Primitiv lejr for 15–18-årige seniorsp., BM, TM, ikke PF. på Fæno
- I juli: *Blåmejseførertræning* i hytte for førere over 17 år.
 Tid og sted vil blive oplyst senere.

Læs om træningerne i „Førerbladet“ i marts. – Tilmeldelse skal ske gennem divisionschefen på særlige blanketter, der findes i „Førerbladet“, og medsendes i „Pigespejderne“s bladpakker. Tilmeldelser sendes til Instruktørkontoret, Hunderupvej 67, Odense.

For folk over 15 år:

Køkkenhjælper og Pionerere, 15–16 år. Til alle træninger og lejre har vi brug for store piger til pionering og køkkenhjælp, spejdere, der er praktisk dygtige og ikke bange for at tage fat. I skal høre mere om dette i aprilbladet.

Køkkenhjælper i påske. Til påsketræningerne har vi brug for køkkenhjælper over 15 år, der er vant til husligt arbejde, og som vil hjælpe køkkencheferne på Jægergården og i Fredericia med forefaldende arbejde. (Der vil også blive tid til kammeratligt spejdersamvær.) Opholdet er gratis, men køkkenhjælperne må selv sørge for rejsen. Har du lyst til dette – send så et brevkort til Instruktørkontoret, Hunderupvej 67, Odense.

SENIORSPALTER

SÅDAN GØR VI - i Slagelse

„Make new friends...“

Det er i regnen, man skal kende sine venner! siger man. Det måtte ikke alene vi seniorspejdere fra Slagelse sande, men sikkert mange andre med os i den våde, men vidunderlige Jubi-lejr. For os blev et vådt Fæno-dogn sammen med en københavnsk seniorgruppe optakten til et kammeratskab, der foreløbig har ført til to hyggelige week-ends, hvor vi desuden har haft den fornuftige at være sammen med endnu en københavnsk gruppe.

Vi lagde for i Slagelse med en week-end i november. Det var herligt at se vore københavnske kammeraters let misbilligende miner („hvad er det for luksuspejdere?“) ved synet af en stor bus, der ventede på os. Deres mistanke viste sig dog at være ganske ubegrundet, da vi efter ca. 1/2 times kørsel blev „stødt ud i mørket“ i bogstavelig forstand, forsynet med kort, kompas og lommelygte.

Efter i løbet af en times tid at have forceret diverse krat, nåede vi med vor oppakning KFUK-spejdernes hytte „Solgården“, hvor vi havde fået lov at overnatte.

Her blev vi modtaget af vore førere, der havde dejlig varm the parat til os.

Da vi havde installeret os ovenpå, søgte vi sammen i pejsestuen, hvor den gensidige underholdning, eller måske snarere pejsens kvælende røg, kaldte tårer frem i øjnene på os. Vore førere løste op for spændingen angående morgendagens rute, og de sluttede med at oplyse os om, at man stod op kl. 6, hvorefter alle fik travlt med at komme i poserne.

Søndagen oprandt med buldermørke og våde, sorte skyer, som dog op ad dagen veg for en strålende sol. Vi krøb i regnfrakkerne, hev lommelygten frem og startede i grupper på tre med et kvarters mellemrum.

Målet var Slagelse, men for at undgå den kedelige hovedvej var vores rute lagt ad små idylliske biveje. Efterhånden, som klokken nærmede sig otte, kom der liv i huse og gårde, og manganen i sindig bondemand stod stille og kikkede efter en lille syngende patrulje, der målbevidst vandrede af sted med oppakning på ryggen mod Hemmes-høj kirke, hvor vi var inde for at konstatere, hvor gamle kirkestolene var. Der stod tydeligt malet 1872. Da vi nåede „Rævehøj“, gik de, der turde, ind i den gamle

jættestue, mens de, der led af klaustrofobi, blev udenfor og nød den smukke udsigt fra højen.

Kalkmalerierne i Gerlev kirke er meget smukke, og vi sad et godt stykke tid og beundrede dem, før vi gav os i kast med de sidste 7 km til Slagelse, hvor alle efterhånden blev samlet til et dejligt måltid varm mad.

Trods vabler og ømme tær var vi alle enige om, at det havde været en dejlig tur, og det skulle vist ikke tages for alvorligt, da københavnerne med grumme smil forsikrede, at de ville tage en frygtelig hævn for disse 20 km med oppakning; vi skulle allermindst slæbes baglæns op i Rundetårn!

Men pludselig en dag i marts dumpede en meget spændende invitation ind gennem brevsprækken. Den lagde op til en week-end i København.

Meget forventningsfulde blev vi afhentet på Vanløse station, hvorfra vi begav os ud til en rar divisionschef, der havde stillet sin kælder til vor disposition.

Der var fra begge sider gjort forberedelser til den følgende underholdning, og alle talenter udfoldedes til morskab og hygge for alle.

Der er siden opstået diskussion om, hvad enten det overdådige the-bord, vi blev præsenteret for senere på aftenen, eller den derpå følgende vandring rundt om Damhusøen var aftenens clou – i hvert fald nød vi begge dele!

Søndag morgen startede vi på en vældig usædvanlig og sjov bytur. Den var lagt sådan til rette, at vi skulle få lejlighed til at lægge mærke til såvel de traditionelle seværdigheder som til byens mange små pudsigheder. (Hvem ved f.eks., at der er elefanthoveder på lygtepælene ved Holmens Kanal?)

Der er ikke plads til at fortælle om alt, hvad vi så, men det må lige nævnes, at vi både besøgte Christiansborg og et morsomt gammelt Nyboder-museum, hvor kustoden blev så optaget af at fortælle os om Christian den IV's sjove, gamle huse og deres beboere, at vi nær aldrig var kommet derfra.

Efter et besøg i „Pigespejderhuset“, hvor vi i øvrigt spiste til middag i „Spejderstuen“, blev vi fulgt til stationen, hvor vi takkede for en sjov og hyggelig week-end, som vi ikke folte havde haft spor med „hævn“ at gøre – tværtimod.

Vi bør tilføje, at vi håber, at en ny week-end med vore københavnske kammerater snart må følge.

Lis og Ida

Latinerkvarteret i København

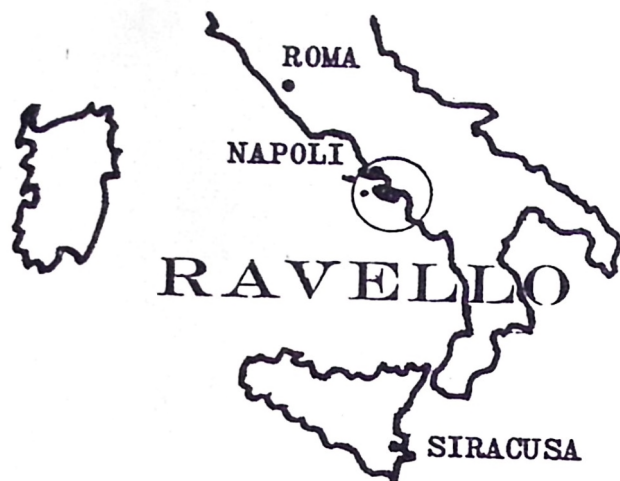
Film om seniorarbejdet

Korpset har ladet optage en film, som viser mange forskellige sider af seniorgruppens liv.

Den giver glimt fra møder i København og provinsen, fra hjælpetjeneste, fra primitivt lejrlev og fra spejderrejser med international kontakt.

Filmen kan bruges som igangsætter, hvor I har planer om at starte en seniorgruppe, og til orientering i fører- og forældrekrede om, hvad seniorarbejde kan være.

Filmen vil kunne lejes på korpsskontoret i København fra 1. februar 1963.

Nordisk Folkehøjskole i Italien

Ravello (Salerna) Italia

Hovedkontor: Skjern, Danmark

Højskolen ligger i Ravello, en lille, meget gammel og meget smukt beliggende syditaliensk by på Sorrentohalvøen på højde med Capri. Nærmeste nabo er den historiske havneby Amalfi, og indenfor et par timers kørsel har man kulturminde som de velbevarede græske templer i Paestum, de underjordiske anlæg i den anden gamle koloniby, Cumae, de begravede romerske byer Herculaneum og Pompei, museerne i Napoli og meget andet.

Området er såvel kulturelt som socialt et af de interessanteste i Europa og danner følgelig en ideel baggrund for højskoleundervisningen. En række ekskursioner til de nævnte steder samt til Rom, Sicilien og nogle små italienske landsbyer uden for turiststrøgene udgør et væsentligt led i undervisningen. Denne er en almindelig almenlæsende højskoleundervisning med mellemfolkeligt sigte og omfatter blandt andet hovedfagene verdensborgerkundskab, kulturkundskab, Italien i dag og italiensk.

Skolen er endnu ret lille, men venter stor søgning efterhånden som dens pædagogiske og mellemfolkelige virksomhed bliver kendt i videre kredse. Hvis søgningen bliver stor nok, åbnes endnu en skole af samme art i Grækenland til næste sommer. Skolens hovedkontor ligger i Skjern i Danmark.

OUR ARK

stedet, hvor jeg arbejder

Our Ark er, som I sikkert ved, vores verdenshus i London. Helt nøjagtigt er det to huse, der er slået sammen

til eet, men af praktiske hensyn kalder vi det stadig „blå“ og „grønne“ hus. Arken har plads til 46 gæster og 5 stabsmedlemmer, og vi har værelser med 2, 3 og 4 senge eller enkeltværelser. Desuden har vi et studereværelse, hvor vores fastboende pensionærer sidder og laver deres hjemmearbejde, og en hyggelig dagligstue, hvor vi har radio og fjernsyn, her sidder vi om aftenen. Spisestuen er kæmpestor, med en traditionel åben pejs i midten, og overalt i huset er værelserne pyntet med ting, vi har fået fra andre lande.

Nu undrer I jer måske over, hvem der bor på „Our Ark“. Vi har i 1961 haft 2647 gæster fra 47 lande. For tiden har vi 12 fastboende pensionærer, som bor her fra 4 måneder til 1 år, mens de studerer eller arbejder i London, og også de kommer fra mange forskellige lande.

Jeannie er fransk og arbejder på Verdenskontoret, Brigitte er fra Schweiz og læser engelsk, samtidig med hun har et kontorjob, Kanan er fra Indien og studerer kunst, Iona er lærerinde fra Zanzibar, og Barbara fra Derbyshire i Midtengland er operasangerinde og stiler mod Covent Garden. — I kan nok se, det er en blandet forsamling, men vi har det herligt, og når vi er samlet, genlyder huset af megen latter.

Our Ark er berømt for at fejre alle mulige begivenheder. Vi har således fejret Canadisk Halloween, Indisk Nytår (der bliver fejret i november), Luciamorgen, og naturligvis fejrede vi også Thinkingday og Our Arks fødselsdag, hvor Lady Baden-Powell besøgte os.

Ved særlige lejligheder er gæsterne altid klædt i deres nationaldragter, og så danser vi folkedanse og synger.

Hele sommeren igennem er huset fuldt; vi har troppe fra U.S.A., der er på Europarejse, spejdere der er på ferie i England, og trænere, der er på vej ud til forskellige verdensdele. Hver eneste dag får vi nye venner, så hvis DU en dag kommer forbi, så kig ind.

Hilsen Winnie

Fromse fortæller om en rejse, men...

*Dette her skal ikke være en rejsebeskrivelse, siger Fromse —
det er det heller ikke — ikke nogen almindelig rejsebeskrivelse, men mange små sjove oplevelser af den slags,
som Fromse altid har, når hun er ude på eventyr.*

DER GIK 38 ÅR...

inden jeg atter drog til England. Forrige gang var det til den første internationale pigespejderlejr på Foxlease.

B.-P.-huset i London.

På Liverpool station stod mrs. Mack Kerrs datter, Alix Liddell, redaktøren af Council Fire, i uniform og hentede mig i sin bil for at bringe mig til Baden-Powell huset, hvor jeg skulle bo, medens jeg var i London. B.-P.-huset er forholdsvis nyt — et samlingssted for drenge- og pigespejdere samt gildebrødre fra hele verden. Jeg hyggede mig med en amerikansk fører, der „gjorde“ Europa og naturligvis også skulle til København. Alix Liddell tog mig med hen i „Headquarter“. En lille sjov ting oplevede jeg: 2 pigespejdere kom op til den internationale afdeling, de skulle lige straks af sted til flyvepladsen for at flyve til USA, og jeg sagde straks, at dem havde jeg set fra bilen tidligere på dagen, et eller andet sted i London. Den ene var søspejder. Jeg syntes nemlig, at den andens hue var mig så bekendt, og så viste det sig, at det var en ganske ny model, taget efter den danske. Denne lille oplevelse morede mig. 2 pigespejdere i kæmpebyen London, den ene med en hue, man syntes at kende — og så mødes nogle timer senere i „Headquarter“! Aftenen tilbragte jeg i Our Ark, hvor Winnifred

Allermand, hyggede om mig. Hun er ansat i Our Ark. (Se Winnies artikel på side 40. Red.)

På malerisamlingen måtte jeg for at gense et maleri af en kvinde i grøn silkekjole. Man ser hende bagfra, og det er silkeslæbets dejlige folder, jeg aldrig har glemt. Jeg fandt det. Winnie var med. Hun havde aldrig været på malerigalleriet før. Der var stort baptistmøde på Trafalgar Square med sang og taler. Det mest opsigtsvækkende var en ung pige i en meget „lille“ bikini, der fodrede duerne og blev fotograferet af en masse herrer, også af en herre med turban. Hvad mon hans koner siger, når han kommer hjem?

Jeg besøgte også under London-opholdet den engelske postboxsekretær, der boede en times togrejse fra London. Forrige gang mødtes vi på Our Chalet. Det er godt at mødes i et hjem, man kommer hinanden nærmere. Der blev tid i London til te med Dame Lesley på verdenskontoret, og jeg var til et tropsmøde langt ude i det fattige London, hvor tonen var gammeldags militærisk, de små pfer var lige så stramme som deres „captain“.

Rejsen gik videre til en yndig lille by, Malvern,

Der gik 38 år...

En amerikaner
fra Fromses
besøg
i Foxlease 1924
viser sidste nyt
i lejrshorts!

den lå på vejen til Wales, hvor jeg skulle bo hos Rosemary Wittingham. De, der læser deres blad, ved, hvem hun er. I Malvern boede jeg i et dejligt, 400 år gammelt hus hos en tidligere dansk pigespejder, der er bosat i England. Der var der lejlighed til både at følge engelsk privat levevis med 11-kaffe, „come for a drink“, gæster til lunch, til te, til supper, men også til ture i bil.

På et spejderstævne så jeg det sædvanlige „bring and buy“, d. v. s. man kommer med en ting, der afleveres i en bod. Der bliver sat en pris på den, og så skal man komme og købe, selvfølgelig ikke sin egen medbragte, d. v. s., det kan man vel godt, hvis man fortryder, at man har bragt den. Jeg så Queens guides, der fik deres diplomer. Der var lejrbaals-underholdning, meget enkel, men morsom, bygget over Worcestershires historie, det var i denne landsdel, jeg var. Jeg måtte ved den lejlighed såvel som senere svælge historier om de grumme danske vikingers hærgen, som dog altid fulgtes af et lille undskyldende smil til mig. Jeg blev bedt om at sige noget til spejderne, og det gjorde jeg på mit underlige engelsk, men de lo da på de rigtige steder. Megen gæstfrihed modtog jeg i de 10 dage, jeg var i Malvern. Så rejste jeg videre til Wales.

På en skiftestation, hvor der var ½ times ophold, mødte 2 spejderførere op for at hjælpe mig. Hvor er vi dog knyttet til hinanden alle vi spejdere! Vi hyggede os med megen snak om spejdere, tragisk at skulle skilles efter den lille halve time. Rosemary var på stationen med bilen, hvori hun i de næste 4 dage førte mig 600 km rundt til *alle* (!?? Red.) Wales skønheder.

Vi var inviteret til et blåmejsestævne i en grøn sækning i en skov. Blåmejsestævnet begyndte med, at en stor blomsterkrans blev hængt om min hals, og en blåmejse trådte frem og sagde en velkomst. Der var sange og lege, konkurrencer, hvor alle fik præmier i form af alle slags indpakket slik. Så

spistes der. Mødre og hjælpere havde bragt bjerger af sandwich og kager. En sjov lille ting: det viste sig, at føreren for blåmejsene, der også var tropsfører, var i forbindelse med Maribo trop, en by jeg meget ofte er i, også i øjeblikket, da dette skrives. Jeg var også til tropsmøde med en trop glade piger. De fik lov til at spørge ud om danske spejdere. Jeg havde forskelligt materiale med, som jeg forærede dem. Det gjorde jeg alle steder, og til slut havde jeg ikke mere. Det er godt at have rigeligt med tryksager med, selv om det er på dansk, kan man lettere forklare forskelligt. Dette her skulle ikke gerne være en rejsebeskrivelse, men blot lidt om mit møde med spejderarbejde og spejdere efter så mange år — og Wales skønhed.

En dag var vi i den dejlige gamle by Chester, hvor de fleste af husene i byen er af bindingsværk med meget skønt billedskærerarbejde i de sorte bjælker. I domkirken fra det 12. århundrede er der små kapeller — også et for pigespejderne, hvor den internationale fane var anbragt. Det var ret almindeligt, at der var små hjørner i kirkerne, der var bestemt for småbørn, med små bænke og billedmateriale. Jeg beundrede i kirkerne de store arrangementer af friske blomster i store vaser.

I England ser man mange farvede folk, deraf mange unge i deres egne smukke dragter, der fortæller om, hvorfra de kommer. De virker stolte og smukke i modsætning til de kvinder, der klæder sig alt for spraglet i europæisk tøj. Inden hjemrejsen fra London var jeg til middag hos de to ledere af det internationale arbejde, hvor den græske internationale chef deltog sammen med sin mand. Deres datter mødte jeg senere i KFUK-spejdernes lejr ved Hald som leder af de græske pigespejdere.

Så var eventyret, der havde ventet på mig i 38 år, forbi. Jeg havde set og lært en masse, og fået lejlighed til at træffe mange mennesker, der betyder noget for spejderbevægelsen af i dag.

Tegneren Thora Trilles troldede Tegneserie

Du ser sandelig ud til at være en rar hund,

men du bør rejse dig op, når jeg taler til dig!

Tak, så kan du godt lægge dig igen.

et ikke på tide at
fikse uniformen op

at spejderhjælpen i år har sat ny rekord med 370.000 kr. — nemlig 35.000 mere end sidste år. Det Danske Pigespejderkorps var på ny helt i toppen med 119.000 kr. — 19.000 kr. mere end sidste år.

at salget af dronningefrimærkerne i 1961 gav 10.000 kr. og

at der nu yderligere er indkommet 50.000 kr., som skal anvendes til hjælp for blinde børn i Thailand, som kongeparret besøgte i begyndelsen af året.

at 1. Skanderborg trop har fejret 25-års jubilæum på rigtig spejdervis sammen med gamle spejdere og forældre. Blandt de mange gaver, der strømmede ind, var en pragtfuld malmlysestage fra troppens „moder“, fru Ena Jorgensen. Det er meningen, at stagen skal være en vandrepræmie ved kommende konkurrencer i troppen.

at de blå i Maribo har været i radioen med tælleremser. Vi syntes, det lød så spændende, at vi har bedt „Gemse“ fra Leonora Christinas trop i Maribo om at fortælle om optagelsen og indsamlingen af remserne i næste nummer af „Pigespejderne“.

at spejderne i Køge, Roskilde og Ringsted solgte mindst 4.000 julenøg i år. I Ringsted bemandede de blå pigespejdere 10 vogne med over 1.000 julenøg, som blev solgt for 2 kr. pr. stk., og i Roskilde blev negene solgt fra trækvogne i byens gader. Overskuddet gik til julehjælpen.

at der også i Aarhus blev fabrikeret neg, som solgtes til fordel for gildernes hjælpearbejde. Der var et neg for hver femte hjem i stor-Aarhus.

Stor tøjindsamling i Rønne

13 vogne bemandede med spejdere og FDF'ere samlede ind, og grønne og blå pigespejdere sorterede tøj i „Gartnerhallen“. Ialt kom der syv tons tøj ind, som efter fin-sorteringen blev til fem, der nu, bundtet og pakket, ligger og venter på at blive samlet med tøj, indsamlet i Køge og Gentofte. Et fint resultat og et eksempel til efterfølgelse.

Pigespejderne i høj sø

Fælles-divisionsturneringen i Aarhus fandt sted i rum sø, nemlig om bord på færgen Holger Danske. Turneringen, der var formet som en katastrofeøvelse, fik et fint forløb, og spejderne lærte meget om forholdsreglerne ved en skibskatastrofe. Det gjorde opgaverne ekstra spændende, at skibet kom i høj sø og blev 2½ time forsinket. Alle slap dog for søsygens kvaler.

Pige- og drengespejdere danner fælles orkester

De blå piger og de gule drenge i Jyderup har taget et bemærkelsesværdigt initiativ. De vil sammen starte et blandet orkester, som skal sætte kolorit på arbejdet i tropene. Foreløbig er der udtaget 8 piger og 8 drenge til orkesteret.

I efteråret 1962 har der været mange jubilæer og det stod i avisen,

at Korsør fik sine første blå pigespejdere i 1922.

40-års jubilæet blev fejret på Hotel Korsør, og både stifteren, fru Else Knipschildt, og alle førerne gennem de 40 år var inviteret.

Også i Kerteminde og 5. Aarhus har der været fest. Tropene har fejret 25-års jubilæum.

45 år

1. Lyngby trop har fejret 45-års fødselsdag i november i Stengårdsskolens Aula. Det fortælles, at troppen indtil 1940 hed Hvidegårdstrop, og at den første tropsfører, Sisser Clauson Kaas, skaffede de første spejdere ved at avertere i en lokal avis. I starten havde spejderne samme uniform som drengene. 1. Lyngby voksede hurtigt og har i årenes løb dannet stamme for de øvrige Lyngby troppe ved flere delinger.

Kupon til postboxen

sendes til postboxsekretær: Fru Ellen From Petersen, Gillesager 130, Hvidovre.

Jeg ønsker mig gennem DDP's postbox en Peninde fra (land) eller evt.

Mit navn er:

Adresse:

.....

.....

Skoleklasse eller beskæftigelse:

.....

..... Alder:

Jeg kan skrive og forstå følgende fremmede sprog:

.....

.....

Jeg har i forvejen gennem postboxen fået adresser

på pigespejdere i (lande):

Vedlagt følger 2 stk. 30-øres frimærker + et 20-øres brevkort med navn og adresse (hvis du gerne vil have omgående svar).

Til forårets ture!

Kompas

„Urkompas“	2,25,	1,35
Silvakompas med lineal og drejeligt kom- pashus:		
Type 5	9,75	
Type 3 væskefyldt	18,50	
Type 2 væskefyldt	27,00	
Type 1 væskefyldt	36,00	
Type 15 væskefyldt, m. spejl	49,00	

Etui til kompas

til type 2 og 5	4,75
til type 3	5,25
til type 1	5,50
til type 15	5,75

Kortmåler med etui

m. ring el. stang	8,75
+ m. omdrejningstæller	12,50

Patruljen arbejder med orientering, K. F. U. M.-sp.	6,00
Orientering m. kort og kompas udenfor alfarvej, Poul Korsholm, indb., hæftet	17,00, 11,50

Skuldertasker i sejldug

grå, m. 1 stort rum, 2 str.	13,50, 10,75
grå el. blå, m. 1 stort og 2 små rum	14,25
grå, m. 1 stort rum og udv. kortrude	14,50
grå, m. 3 rum, det ene m. lynlås	20,50
grå, m. 1 stort og 2 små rum + 1 med lynlås	20,75
grå, blå el. lys khaki, m. 3 rum, de 2 m. lynlås	26,50
samme, ekstra stor, grå	31,00

Samlemapper

til korpsets blade:	
til „Pigespejderne“	5,00
til „Førerbladet“	4,50

Blåmejsesangbogen

er kommet i ny udgave. Sangene
fra den gamle blåmejsesangbog og
det lille blå tillæg er nu samlet i én
bog med fint rødt plasticbind. Pris 3,50

Husk ved køb på depotet skal der forevises rekvisition eller medlemskort

PIGESPEJDERDEPOTET

Lundsgade 6 . København Ø . Tlf. (01) 92 Øbro 8383 . Giro 40 673

Depotets åbningstider: 9-17,30, fredag 9-19, lørdag 9-14

REDAKTØR: Ruth Estrup, Sortedam Dossing 27, København N.

POSTBOX: Fru Ellen From Petersen, Gillesager 130, Hvidovre.

ADMINISTRATION og EKSPEDITION: Korpsskontoret, Lundsgade 6, København Ø.

Enkelt-abonnement på „Pigespejderne“ tegnes på korpsskontoret, Lundsgade 6, København Ø, giro 86 000, og abonnementsprisen for 1963 er kr. 8,00. Enkelt-eksemplarer af bladet kan fås på korpsskontoret i København mod forudbetaling af kr. 1,00 pr. nummer (gerne i frimærker).

TRYK: Fyens Stiftsbogtrykkeri, Odense. Afleveret til posthuset den 14. 2. 1963

REGISTER TIL „PIGESPEJDERNE“

45. ÅRGANG ★ 1962

Internationalt:

En beretning fra Indien af Erik Østergaard ...	104-105
Deltagere, udvalgt til besøg i Schweiz og England ...	73
Egernpatrolje i Norsk Spejderpikeforbund	4
„Hele verden er løjerlig“	23
Hjælpere til Foxlease	56
Hvor triller Thinkingday-ti-ørerne hen?	30-31, 39
I forfædrenes spor (2). En seniorspejders tur gennem U. S. A.	5-6
Internationale chancer i 1962	14
Janet fra Ceylon	24-25
Kender du Berck?	116
Nyt derudefra	45
Postbox	14, 39 45, 73, 93, 119, 139, 149
Seniorstof:	
De fyra vindarnas läger i Finland	52
Havfruer på Mississippi	86
De amerikanske pigespejders 50-års jubilæum ...	116
Rejsebrev fra „Verdens ende“ i Grækenland	133
Britain's Panorama 1962	133-134
Vi var med på Our Chalet	134
Indbydelse fra U. S. A. til 1963	153
Spejderne på Ceylon	25
Tropslejr i Finland med 2. Holte trop	149
U-landshjælpen	50-51, 66, 84
Venner af Our Chalet	149
Vi byggede huse i Frankrig	36

Korpset:

BP = Bladpatrolje	26, 48, 64, 94
D. D. P.s spejdertal 1. januar 1962	62
Det stod i avisen	35, 56, 67, 84-85, 115, 132, 162
Frimærkeindsamlingen	15, 59, 79, 92, 102, 122, 142
Gensyn med det grønlandske spejderarbejde af Grethe Øfjorden	8-9
Grønlandske spejders spejderhjælp	9
Hvad med uniformen?	67
K. F. U. K.-spejdernes landslejr på Hald	112-113
Korpsets lejrpladser	46-47
Radioudsendelse den 2. juni	93-119
Rådsklippen	58-59, 73, 78, 99, 139, 145
Spejderhjælpen 1961 og 1962	13, 22, 35, 62, 82, 93, 102-103, 122, 142, 148
Spejderskolen fylder 40	115
Tak fra spejderchefen for jeres julehilsen	22
Vandrerkort	79

Personalia:

Jørgensen, Grethe, „Tom“. Jægergårdens ny leder ...	144
---	-----

Instruktivt stof:

„Allehånde“	6, 55, 90
Danmarks Riges Junior-Grundlov	77-78
Derfor er der kammerater, der melder sig ud ...	106, 117
Duelighedstegn:	
Landvæsen	88-89
Oplyser	161
Vor kirke	7

Gipsaftryk	29
------------------	----

Husflid:

Hest i tovværk	10
Hvad med dine lejr billeder... ..	107
Husflid af naturmateriale	70-71
Hvordan reagerer du ved et ulykkestilfælde	44-45
Kloverarbejdet	18, 37, 53, 76, 95, 118, 129, 160
Lejrarbejder fra andre lande	85
Masker	27
Morsetavle	91

Naturkundskab: Manden fra skovene

Der er også liv i de vinterøde skove	146-147
Find de første forårstegn	28, 39
Hvad finder vi i sø og å	65
Miskendte dyr - grævlingen	126-127
Overtroens fugl - natravnen	108-109
Orientering - lynkursus	135-136
Patruljedagbogen, hvordan ser den ud	131, 159
Patruljehjornet	114, 130, 158
Sang fra Ceylon (m. noder)	25
Seniorspalte	132, 153-154
Schweiziske stik og knob	87
Småtterier, redigeret af Bladlusene	16-17, 38, 54-55, 68-69, 90-91, 110-111, 128, 155
Stof for folk over fjorten ...	34-35, 56-58, 74-75, 98, 133, 153-154

Fortællinger, anmeldelser m. v.:

American girl - bladanmeldelse	156-157
Boganmeldelser:	
For børn med læsevanskeligheder	18
„Læsehesten“	19, 79, 163
Det er frivilligt at være spejder	131
Er du af god familie?	63
„Gaven fra den lille hyrde dreng.“	
Legende fra Cornwall	143-144
Hvad siger I? Uddrag fra et norsk og et svensk blad	154
Kære spejdere	2, 43, 82, 102, 122, 142
Mest for mødre	119
Nu er det lejr tid	83
Nytårsbrev fra redaktoren	3
Spejderjul	119, 154
Trilles Tinka - tegneserie ...	36, 55, 94, 118-119, 138-139, 162-163
Vibe og hendes patrolje. Af Kat ...	11, 32-33, 39, 49, 72-73, 96-97, 99, 137-138

Opgaver, konkurrencer:

Bladtrollden giver gode råd	85
Hvad skete der? -	
Pramietagere i fællesnordisk konkurrence	12-13
Kompas-pusleri	59
Kontrol af prøver og duelighedstegn	42, 59
Kryds og tværs opgaver	17, 39, 69, 79, 91, 111
Landspatruljekonkurrencen „Regnbuen“ ...	123-125, 127, 144, 150-152
Nordisk patroljeopgave	158
Seniorspejderkonkurrence	15, 52